

LBRIS

We know
books

ÎN COLECȚIA

ANTOLOGIA UNUI AUTOR AU MAI APĂRUT:

- Aureliu **BUSUIOC** *Punct* (2007)
Vasile **ROMANCIUC** *Recitirea proverbelor* (2007)
Șerban **FOARȚĂ** *Capodopere incomplete* (2008)
Emil **BRUMARU** *Fluturii din pandișpan* (2008)
Mircea **CĂRTĂRESCU** *O seară la operă* (2009, 2025)
Mircea **IVĂNESCU** *Poesii alese* (2009)
Arcadie **SUCEVEANU** *Cafeneaua Nevermore* (2011)
Ioan Es. **POP** *nicăieri.ro* (2012)
Iulian **FILIP** *Somnul plin de pasageri* (2018)
Ion **HADÂRCĂ** *Ulyssesme* (2019)
Ion **MUREȘAN** *Izgonirea din poezie* (2020)
Daniel **BĂNULESCU** *Dumnezeu ține întreg Universul pe degetul său mic* (2021)
Constantin **ABĂLUȚĂ** *Nu eu dar nici altcineva* (2021)
Alexandru **MUȘINA** *Budila-Express* (2022)
Mihai **URSACHI** *Pajiștea rotundă din vârful unui ac* (2022)
Matei **VIȘNIEC** *Poemul care se citește pe sine* (2023)
Adrian **POPESCU** *Eu am slujit poezia* (2023)
Lucian **VASILIU** *Despre omul bun și frumos* (2024)
Ion **POP** *Cum se scrie un poem* (2025)
Ana **BLANDIANA** *Dans în ploaie* (2025)

ANTOLOGIA
unui
AUTOR
Colecția

A

Ioan FLORA

TRĂDAREA METAFOREI

Știința

Lector: Lucia Țurcanu

Redactor tehnic: Nina Duduciuc

Machetare computerizată: Romeo Șvet

Copertă: Romeo Șvet

Concepție grafică: Andrei Ichim

ÎNȚEPRINDEREA
EDITORIAL-POLIGRAFICĂ

ȘTIINȚA

str. Academiei, nr. 3, MD-2028, Chișinău, Republica Moldova

tel.: +373 22 739616 (anticamera)

+373 22 739983; +373 60966868 (vânzări)

e-mail: prini_stiinta@yahoo.com

www.editurastiinta.md

Toate drepturile asupra acestei ediții aparțin Întreprinderii Editorial-Poligrafice Știința.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Flora, Ioan.

Trădarea metaforei / Ioan Flora; concepție grafică: Andrei Ichim;

copertă: Romeo Șvet. – [Chișinău]: Știința, 2025 (Combinatul Poligrafic). – 127 [1] p.

– (Colecția „Antologia unui autor”, ISBN 978-9975-4208-8-4).

ISBN 978-9975-85-552-5.

© Elena Flora (moștenitor). 2025

© Întreprinderea Editorial-Poligrafică Știința, 2025

Cuprins

[Din] **Iedera**, 1975

9 | III

10 | VII

11 | VIII

12 | IX

[Din] **Fișe poetice**, 1977

13 | În jurul propriului tău univers

14 | Liniște interioară

15 | Prea mult noiembrie

16 | Rimbaud sau altcineva, Intâia situație

18 | Rimbaud sau altcineva, A patra situație

20 | Reculegere în fața literii

21 | Imaginea paharului tremură

22 | O carte de etică

[Din] **Lumea fizică**, 1977

23 | Existența lumii fizice

24 | *Sine ironia*

25 | O nouă poetică

26 | Poezia-i document, mi-ai spus

29 | Balcan-expres

[Din] **Terapia muncii**, 1981

30 | O mie nouă sute cincizeci și șase, spre toamnă

32 | Terapia muncii

33 | Podul de piatră

34 | Cât stau de obsosit

[Din] **Starea de fapt**, 1984

- 37 | Hârtii pe masa mea de lucru
- 39 | Neclintita limbă
- 40 | Trup și gândire
- 41 | Realul asediat
- 42 | Trădarea metaforei
- 44 | Văduva neagră
- 45 | Tăcerea ca stare de fapt
- 47 | Cum ai umili un șarpe
- 48 | Tânără țărancă cernită
- 50 | Reconstituirea

[Din] **O bufniță tânără pe patul morții**, 1988

- 52 | Intrarea în casă
- 54 | Colina mișcătoare
- 56 | Pe dealuri, în sus
- 57 | Stele pe câmp
- 58 | Memoria asasină (1)
- 60 | Eseu pe o temă dată sau despre *florul liric*
- 62 | Scene de vânătoare

[Din] **Tălpile violete**, 1990

- 63 | Moartea cu efect întârziat
- 65 | Domnița de aghiasmă
- 67 | Reîntâlnirea lui Alighieri cu Vergiliu
- 69 | Ulise la Triest
- 70 | Lupta voluntară a pompierilor cu incendiul

71 | Apa noastră cea de toate zilele

73 | Tălpile violete (2)

[Din] **Discurs asupra struțocămilei**, 1995

- 74 | Visul
- 79 | Cum se mai întâmplă
- 81 | Dicționar ieroglific
- 83 | Eseu despre scut și porțile cetății
- 85 | Discurs asupra Struțocămilei
- 87 | Elogiul toleranței
- 89 | Discurs asupra somnului și morții

[Din] **Iepurele suedez**, 1997

- 90 | Piftii și pompieri (1)
- 92 | Taraf în iarbă
- 94 | Poem simfonic
- 95 | Iepurele suedez
- 99 | Golul și plinul
- 100 | În birt la Caraman
- 101 | Stadiu avansat de melancolie
- 102 | Piftii și pompieri (2)

[Din] **Medeea și mașinile ei de război**, 1999

- 104 | Medeea și mașinile ei de război
- 108 | Despre grădini în vremuri de restriște
- 111 | Iapa Dunărea
- 116 | O viitoare femeie
- 117 | Vrabie de câmp
- 118 | Un film cu Greta Garbo

[Din] *Dejun sub iarbă*, 2004

- 119 | Trecutul etern
- 120 | Ploaie de august
- 121 | Șapte spice de grâu
- 122 | Casa
- 123 | Strigătul lui Géza în pustiu
- 124 | Spălarea apei
- 125 | Advocaat
- 126 | Via
- 127 | Omul de pe casă

I E D E R A

I I I

Alunecă prin cartiere studenți de gheață urmându-și dragostea ce atârnă de garduri unse cu catran și spălătorese trec prin stații cu pisici murdare în mâini. Și nu știu pe unde calcă și unde își vor bea laptele dimineața.

Câte un ceas se oprește din mers și zidurile caselor așteaptă întâiul rod al pământului. Spălătoresele își arată dinții la luna care încearcă să-și iasă din veghe și râd pline de zdrențe în umbra neterminatei guri.

Iată-mă cu iubita în spinare căutând capătul străzii și o albie îngustă cu apă niciodată începută. Iată-mă stând cu gura printre ferigi, cu fața întinsă pe stele în timp ce se crapă buzele pământului și picură fulgii unui sărut prelung. Ea se apropie mult și-mi spuse că apele s-au retras într-adevăr și trupul ei a fost îndurerat.

VIII

Gratii mâncate de somn și tăcere, pasul coboară să-și adâncească rănilor – o sete cenușie prin mine se destramă. Se leagă de brațe o stranie șuviță de tihnă; nările sunt răsturnate și adapă cerul. O mireasă verde îmi toarnă licoare topită pe buze, inelele de aramă încep să se desfacă și picură pieptul meu aprins de necredință. Lumile dau în iarbă să se strecoare și curg precum cerul și-s sete cenușie.

Mușcata străveche țâșnește din sânge și umblă, taie urechea a început de lume când vânturile la unul din țărături se înhamă.

Se deshamă.

În cel mai bun caz poetul măsluiește cărțile;
văzduhurile sunt prea subțiri și tăcerea căutată.
Împărtășește poetul blestemul, se năruie bănuia-
la între pânze de apă sub picioare.

El spune: Scoarța e umedă și mă doare bucu-
ria ei nesfârșită. Să zgârie metalul tămăduind
ce-i sortit precum veninul să izbucnească. Ce-i
înșelător și pierdut, ori ascuțit, uitat între două
câmpuri, ce nu se vrea atins – alunecă prin mine
înțelepciunea moartă, așteptând să vadă cetatea
ruinându-se, ceva ce nu cunoaște limite.

Ci poetul, în cel mai bun caz, măsluiește cărțile.
Zăpezi se ciocnesc între bucăți de paie fragile, se
dărâmă un vârful de limbă de șarpe în adâncurile
lumii, bolțile, în aramă.

ÎN JURUL PROPRIULUI TĂU UNIVERS

Ce singur poți rămâne în interiorul unui
cuvânt.

Găoacea lui gălbuie te apasă și te măsoară
și vezi trecând anotimpuri
în urma ta vezi
zburând păsări pe toată suprafața lui.

○ dată îl suie omul de la un capăt la altul
și rămâne singur, săptămâni întregi.
○ dată se alege pe sine drept obiect de
contemplare

și n-ai ce face,
te-nvârți în jurul propriului tău univers,
uscăturii în creștere împotrivindu-te.

(Ce plin de întâmplări poți fi dimineața,
cu ochiul încă plin de vis
și ce bine poți curge ca o apă.)

○ dată țâșnește din creangă de copac
și cazi pe brânci în interiorul lui.
Aerene aripi îți albesc picioarele goale.

Privesc soarele cum apune într-un început de linie.

Totul parcă se schimbă în sevă. Frunzele
pășesc mai sfios și mai lent.

Nervurile se îngustează, simți cum te poți
prăbuși
la marginea lor.

Calmă este vocea după-amiezii în preajma
liniștii mele
și-i clipă lăudată
apăsarea toamnei pe suprafața fructului.
Totul coboară pe pământ cu chip de liniște
interioară

și mă cutremur de atâta simplitate,
simțurile devin ostile
la atingerea cu aerul.

De ce mă voi fi împărțind, dintr-odată,
în bucăți de trup vegetal?
Îndoiala cum să-și privească gâtul
înmugurit aproape,
ființa mea de ce tremură și limba ei
de ce o fi fiind aspră?
Ea curge în josul apei, cuvântul n-o poate
ajunge.

E prea multă lumină pentru a reuși să cânt
o lume,

o vocală a lumilor goale.

E prea mult noiembrie și o să scriu și o să beau
o cafea

Nu s-au păstrat decât lamele frunzei, verticale
și-un răsărit și-o frază grea.

Nadirul scârțâie pe geam și-i frig
și nu se-ntâmplă multe și coerent nu se mișcă
formele în interiorul lor.

Și tac și ning
și-s câmp și-s celălalt, aparent și evident.

Vederii îi atârnă un plus de văz pe geană
și-i respirație tot ce nu e ploaie și limba mea-i
ploioasă

ca o rană
și simțurile cuvintele apasă.

E prea multă liniște și mă gândesc la tine.
Port aceste spații drept regulă a tot ce a fost
scris.

Scriu cum ochiul reintră în sine.